

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 22 kwietnia 2021 r.

Poz. 2004

WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 98/20
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 14 października 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący
Sędziowie

Sędzia WSA Magdalena Jankowska-Szostak
Sędzia WSA Kamila Paszowska-Wojnar
(sprawozdawca)
Sędzia WSA Katarzyna Borońska

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym
w dniu 14 października 2020 r.
sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego w Bystrzycy Kłodzkiej
na uchwałę nr LV/483/13 Rady Miejskiej w Bystrzycy Kłodzkiej z dnia 23 września
2013 r. w sprawie regulaminu użytkowania Skateparku zlokalizowanego przy Szkole
Podstawowej nr 2 w Bystrzycy Kłodzkiej w zakresie § 1 pkt 12,13 i 16

I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie § 1 pkt 12 zdanie pierwsze, pkt 13 i pkt 16;

II. dalej idącą skargę oddala.

Uzasadnienie

W dniu 23 września 2013 r. Rada Miejska Bystrzycy Kłodzkiej, działając na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001, nr 142, poz. 1591 ze zm., dalej u.s.g.) podjęła uchwałę nr LV/483/13 w sprawie uchwalenia regulaminu użytkowania skateparku zlokalizowanego przy Szkole Podstawowej nr 2 w Bystrzycy Kłodzkiej.

W skardze z dnia 2 marca 2020 r. (data wpływu do tut. Sądu) Prokurator Rejonowy w Bystrzycy Kłodzkiej (dalej: Skarżący) zaskarżył wymienione w skardze, poszczególne postanowienia przedmiotowej uchwały, a mianowicie:

- § 1 pkt 12 uchwały, wprowadzający zakaz wnoszenia na teren skateparku napojów alkoholowych, opakowań szklanych czy innych przedmiotów, które mogą stanowić zagrożenie dla użytkowników, jak również zakaz jazdy i przebywania na terenie skateparku osób, znajdujących się pod wpływem alkoholu lub środków odurzających,

- § 1 pkt 13 uchwały, ustanawiający całkowity zakaz palenia tytoniu, spożywania napojów alkoholowych oraz środków odurzających,

- § 1 pkt 16 uchwały, zabraniający korzystania ze skateparku osobom: kontuzjowanym (skręcone kolana, kostki itp.), z chorobami układu ruchowego, z wadami serca, chorymi na epilepsję, kobietom w ciąży.

Kwestionowanym regulacjom zarzucono sprzeczność z § 137 w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, poprzez wprowadzenie zakazów określonego zachowania się, stanowiących powielenie zakazów penalizowanych w innych aktach prawa powszechnie obowiązującego, tj. przepisowi § 1 pkt 12 w zakresie zakazu wnoszenia alkoholu na teren skateparku poprzez wydanie go bez podstawy prawnej określonej w art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o przeciwdziałaniu alkoholizmowi, przepisowi § 1 pkt 13 w zakresie wprowadzenia całkowitego zakazu palenia tytoniu poprzez wydanie tego zakazu bez podstawy prawnej określonej w art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, a przepisowi § 1 pkt 16 poprzez wydanie go z przekroczeniem upoważnienia ustawowego określonego w art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. oraz z naruszeniem art. 31 ust. 1 i 3, art. 32 i art. 52 ust. 1 i 3 Konstytucji RP.

W uzasadnieniu powyższych zarzutów, Prokurator Rejonowy w Bystrzycy Kłodzkiej podniósł, że zakaz wnoszenia na teren skateparku napojów alkoholowych stanowi naruszenie prawa własności oraz, że został wydany bez podstawy prawnej określonej w art. 14 ust. 6 ustawy o przeciwdziałaniu alkoholizmowi, który stanowi samodzielną delegację dla rady gminy do wprowadzenia w drodze odrębnej uchwały czasowego lub stałego zakazu sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych w innych niewymienionych w ustawie miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter. Zakaz wnoszenia niebezpiecznych przedmiotów został natomiast uregulowany w art. 50a § 1 kodeksu wykroczeń, zgodnie z którym „Kto w miejscu publicznym posiada nóż, maczetę lub inny podobnie niebezpieczny przedmiot, a okoliczności jego posiadania wskazują na zamiar użycia go w celu popełnienia przestępstwa, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 3000 zł.” Odnosząc się natomiast do kwestii uregulowanego w § 1 pkt 12 uchwały zakazu przebywania na terenie skateparku osób nietrzeźwych lub znajdujących się pod wpływem środków odurzających, to w orzecznictwie przyjmuje się, że taka regulacja jest sprzeczna z art. 32 Konstytucji RP. Z kolei zakaz palenia tytoniu na terenie skateparku, w ocenie Skarżącego, został wydany bez podstawy prawnej określonej w art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, zgodnie z którym Rada Gminy może ustalić, w drodze uchwały, dla terenu gminy innego niż wymienione w ust. 1 miejsca do użytku publicznego jako strefy wolne od dymu tytoniowego, pary z papierosów elektronicznych i substancji uwalnianych za pomocą nowatorskiego wyrobu tytoniowego. Odnosząc się do zakazu spożywania alkoholu w miejscach publicznych, podkreślić należy, iż został on uregulowany w art. 14 ust. 2a ustawy z dnia 2 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, natomiast zakaz spożywania środków odurzających, w ocenie Skarżącego, odpowiada dyspozycji art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. W odniesieniu do przepisu § 1 pkt 16 zaskarżonej uchwały, zabraniającego korzystania ze skateparku osobom: kontuzjowanym (skręcone kolana, kostki itp.), z chorobami układu ruchowego, z wadami serca, chorymi na epilepsję, kobietom w ciąży, zdaniem Skarżącego, stanowi on ograniczenie prawa do przebywania w miejscach publicznych stanowiący element wolności człowieka i prawa do poruszania się, które są chronione

w art. 31 ust. 1 i 52 ust. 1 Konstytucji RP, co zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 52 ust. 3 Konstytucji wymaga ustawowego upoważnienia. Powyższa regulacja, wskazująca określoną kategorię osób, które ze względu na swój stan zdrowia nie mogą korzystać z urządzeń powszechnie dostępnych, których właścicielem jest organ samorządowy, zdaniem Prokuratora Rejonowego w Bystrzycy Kłodzkiej narusza również zasadę równości wobec prawa.

Z uwagi na powyższą argumentację, wnoszący skargę uznał, iż objęte skargą regulacje uchwały należy zakwalifikować jako istotne naruszenie przepisów prawa, a to art. 31 ust. 1 i 3, art. 32 i art. 52 ust. 1 i 3 Konstytucji RP oraz § 137 w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, jak również bez podstawy prawnej, co winno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały w zaskarżonej części.

W odpowiedzi na skargę, Rada Miejska Bystrzycy Kłodzkiej wniosła o oddalenie skargi w całości oraz o zasądzenie od Skarżącego na rzecz organu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, Rada Miejska wskazała, iż zgodnie z art. 40 ust. 2 pkt 4 w zw. z art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Rada Miejska Bystrzycy Kłodzkiej uprawniona jest do wydawania aktów prawa miejscowego, w formie uchwał, w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. W praktyce przedmiotowe uchwały przybierają postać regulaminów, których adresatem są korzystający z gminnych obiektów lub urządzeń użyteczności publicznej, którzy powinni im się podporządkować, gdyż w przeciwnym razie nie będą dopuszczeni lub pozbawieni możliwości korzystania z tych obiektów i urządzeń. Regulacje te wskazują przede wszystkim pożądane zachowania osób przebywających w przestrzeni publicznej i korzystających z konkretnych obiektów gminnych. Odnosząc się do zarzutu dotyczącego § 1 pkt 12 zaskarżonej uchwały, organ wskazał, iż zakaz wnoszenia napojów alkoholowych, opakowań szklanych i innych przedmiotów mogących stanowić zagrożenie dla użytkowników jak i jazdy i przebywania na terenie skateparku osób znajdujących się pod wpływem alkoholu lub środków odurzających zostały wprowadzone ze względu na zapewnienie bezpieczeństwa przede wszystkim osobom korzystającym z urządzeń skateparku ale i osobom będących pod wpływem tych środków. Zaznaczyć przy tym należy, iż skatepark jest obiektem zlokalizowanym na terenie szkoły podstawowej, na którym obowiązuje zakaz spożywania alkoholu i innych środków odurzających, zgodnie z art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W ocenie Organu, zarzut skierowany wobec postanowienia § 1 pkt 13 w zakresie zakazu palenia tytoniu również nie może się ostać, bowiem stanowi on wypełnienie dyspozycji art. 5 ust. 1a ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych. Powyższy przepis zobowiązuje bowiem właściciela obiektu sportowego do umieszczenia w widocznym miejscu oznaczenia słownego informującego o zakazie palenia wyrobów tytoniowych. Nawiązując do zarzutu skierowanego wobec § 1 pkt 16 zaskarżonej uchwały, Organ wskazał, iż ustanowiony w tym przepisie zakaz korzystania ze skateparku osobom kontuzjowanym (skręcone kolana, kostki itp.), z chorobami układu ruchowego, z wadami serca, chorym na epilepsję i kobietom w ciąży wynika z doświadczenia życiowego i pragmatyzmu. Skatepark jest bowiem miejscem przeznaczonym do uprawiania sportów ekstremalnych, korzystanie z urządzeń tam zamontowanych "maga umiejętności i sprawności fizycznej w stopniu wyższym niż przeciętne. Osoby z niego korzystające narażone są na kontuzje częściej niż uprawiający inne sporty. Wykonuje się tam akrobacje, które obciążają układ ruchowy i krążeniowy. Korzystanie z tego obiektu przez osoby, o których mowa w pkt 16 § 1 uchwały bezpośrednio będzie zagrażać ich życiu i zdrowiu, a są to wartości najwyższe, które z całą stanowczością należy chronić.

Z uwagi na powyższe, Rada Miejska Bystrzycy Kłodzkiej wniosła o oddalenie skargi w całości jako niezasługującej na uwzględnienie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu zważył, co następuje:

Skarga okazała się uzasadniona w części.

Przedmiotem sądowej kontroli w sprawie jest uchwała Rady Miejskiej Bystrzycy Kłodzkiej z dnia 23 września 2013 r., nr LV/483/13 w sprawie uchwalenia regulaminu użytkowania skateparku zlokalizowanego przy Szkole Podstawowej nr 2 w Bystrzycy Kłodzkiej.

We wniesionej skardze, Prokurator Rejonowy w Bystrzycy Kłodzkiej zakwestionował regulacje poszczególnych punktów uchwały z dnia 23 września 2013 r., nr LV/483/13 podnosząc zarzuty naruszenie przepisów prawa, a to art. 31 ust. 1 i 3, art. 32 i art. 52 ust. 1 i 3 Konstytucji RP oraz § 137 w zw.

z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, jak również ustanawiania zakazów bez podstawy prawnej wymaganej przez ustawę.

Poprzedzając szczegółowe rozważania w sprawie należy nadmienić, że kontrolowana uchwałą Rady Miejskiej stanowi akt prawa miejscowego. W myśl art. 87 ust. 2 Konstytucji RP, akty prawa miejscowego stanowią źródło prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Należy również wskazać, że akty prawa miejscowego to zawsze akty podustawowe, o charakterze wykonawczym do ustawy, o czym stanowi art. 94 Konstytucji RP. Z powyższego wynikają dwa zasadnicze wnioski. Po pierwsze, podstawą prawną stanowienia aktów prawa miejscowego jest upoważnienie zawarte w ustawie, co przesądza o zależności w stosunku do ustaw pozycji tych aktów w hierarchii źródeł prawa. Po drugie, akty prawa miejscowego powinny regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o tę delegację normy uzupełniały przepisy powszechnie obowiązujące. A contrario, niedopuszczalne jest redagowanie aktów prawa miejscowego w taki sposób, by regulacje w nich zawarte stanowiły powtórzenie czy modyfikowanie obowiązujących już norm rangi ustawowej. Pogląd ten, znajdujący powszechną akceptację w orzecznictwie sądowym, należy wyprowadzić także z uregulowań rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. nr 100, poz. 908, dalej: rozporządzenie). Zgodnie z § 135 wspomnianego rozporządzenia, w uchwale i zarządzeniu zamieszcza się przepisy prawne regulujące wyłącznie sprawy z zakresu przekazanego w przepisie, o którym mowa w § 134 pkt 1, oraz sprawy należące do zadań lub kompetencji podmiotu, o których mowa w § 134 pkt 2. W § 136 tego rozporządzenia ustanowiono wyraźny zakaz zamieszczania w uchwale i zarządzeniu przepisów prawnych niezgodnych z ustawą, na podstawie której są one wydawane, oraz innymi ustawami i ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, a także przepisów prawnych niezgodnych z rozporządzeniami, zaś § 137 zawiera czytelnie sformułowany zapis, że w uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń. Na mocy § 143 rozporządzenia wskazane zasady znajdują zastosowanie również przy stanowieniu aktów prawa miejscowego (podobnie wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 14 listopada 2019 r., sygn. akt . III SA/ Wr 413/19, CBOSA). Wymaga również odnotowania, że uchwalenie aktów prawa miejscowego z naruszeniem delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa, uzasadniające stwierdzenie nieważności tych przepisów prawa miejscowego, które zostały podjęte z przekroczeniem takiej delegacji. Przez przekroczenie delegacji ustawowej należy rozumieć także ich uchwalenie w sposób niezgodny z zasadami prawidłowej legislacji.

W świetle przedstawionych uwag natury ogólnej Sąd podzielił stanowisko wnoszącego skargę, że objęte zarzutami skargi uregulowania prawodawcy samorządowego, zawarte w § 1 pkt 12 w zakresie ustanawiającym zakaz wnoszenia na teren skateparku napojów alkoholowych oraz innych przedmiotów, które mogą stanowić zagrożenie dla użytkowników, w § 1 pkt 13 oraz w § 1 pkt 16 cechują się wadliwością o cechach istotnego naruszenia prawa, co dawało podstawy do stwierdzenia nieważności kwestionowanych zapisów prawa miejscowego (wniosek a contrario z art. 91 ust. 1 i 4 u.s.g.).

Wadliwość ta polega, w odniesieniu do określonego w § 1 pkt 12 zakazu wnoszenia na teren skateparku napojów alkoholowych, na przekroczeniu delegacji wynikającej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g., a w konsekwencji naruszeniu art. 14 ust. 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, natomiast w odniesieniu do określonego w tym samym punkcie zakazu wnoszenia innych przedmiotów, które mogą stanowić zagrożenie dla użytkowników oraz w odniesieniu do regulacji § 1 pkt 13 tej uchwały, na powtórzeniu w zakwestionowanym punkcie treści określonych norm ustawowych, pomimo zakazu regulowania w akcie prawa miejscowego tych wszystkich kwestii, które zostały już uregulowane w ustawie, tj. akcie zawierającym normy o charakterze powszechnie obowiązującym, których nie wolno powtarzać ani modyfikować w przepisach prawa miejscowego, a w odniesieniu do § 1 pkt 16 na przekroczeniu delegacji wynikającej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. oraz naruszeniu art. 31 ust. 1 i 3 i art. 52 ust. 1 i 3 Konstytucji RP.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zapis § 1 pkt 12 uchwały w przedmiocie uchwalenia Regulaminu użytkowania skateparku zlokalizowanego przy Szkole Podstawowej nr 2 w Bystrzycy Kłodzkiej, w zakresie w jakim ustanawia zakaz wnoszenia na teren skateparku napojów alkoholowych, w ocenie Sądu, przekracza delegację wynikającą z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g., a w konsekwencji narusza art. 14 ust. 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2012 r., poz. 1356, z późn. zm.). Przepis art. 14 ust. 6 tej ustawy zawiera samodzielną delegację dla rady gminy do wprowadzenia w drodze odrębnej uchwały czasowego lub stałego zakazu sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych w miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, innych niż wymienione

w art. 14 ust. 1 i w art. 14 ust. 2a ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ze względu na ich charakter. Powołana ustawa nie reguluje zatem zakazu wnoszenia napojów alkoholowych na teren obiektu użyteczności publicznej jakim jest skatepark, a co za tym idzie ustalenie zakazu wnoszenia na teren objętego zaskarżoną uchwałą skateparku, powinno nastąpić w oparciu o uchwałę podjętą na podstawie art. 14 ust. 6 u.w.t.p.a., który stanowi delegację dla rady gminy do wprowadzenia w drodze odrębnej uchwały czasowego lub stałego zakazu sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych w innych niewymienionych w ustawie miejscach, obiektach lub określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter.

Odnosząc się do postanowienia § 1 pkt 12 uchwały, w zakresie zakazu wnoszenia na teren skateparku innych przedmiotów, które mogą stanowić zagrożenie dla użytkowników, podkreślić należy, iż tego rodzaju zakaz realizuje dyspozycje przepisu art. 50a § 1 Kodeksu wykroczeń, zgodnie z którym: „Kto w miejscu publicznym posiada nóż, maczetę lub inny podobnie niebezpieczny przedmiot, a okoliczności jego posiadania wskazują na zamiar użycia go w celu popełnienia przestępstwa, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 3000 zł”. Co prawda, przepis ten nie odnosi się do posiadania wszystkich niebezpiecznych przedmiotów, albowiem zawęża zakres dyspozycji tej normy wyłącznie do przedmiotów realizujących dodatkowe przesłanki wskazane w art. 50a § 1 Kodeksu wykroczeń, jednakże wadliwość postanowienia Regulaminu polega na braku wyjaśnienia, o jakie niebezpieczne przedmioty w nim chodzi, co w wymienionym przepisie kodeksowym zostało zdefiniowane. Jeżeli więc, zgodnie z wyrażonymi przez organ intencjami, zakaz ten został wprowadzony ze względu na zapewnienie bezpieczeństwa osobom korzystającym z urządzeń skateparku, to należy wskazać, iż owe postanowienie staje się niejasne, gdyż w zależności od okoliczności, w tym i od sposobu użycia, większość przedmiotów może się okazać niebezpieczna. Adresat prawa miejscowego musi znać przynajmniej kryteria, według których oceniane będzie jego zachowanie. Zdaniem Sądu I instancji, w omawianym przypadku nie byłoby wystarczające odwołanie się do powszechnie funkcjonujących przekonań czy intuicji. Analogicznie należy ocenić kwestię zakazu wnoszenia na teren skateparku opakowań szklanych.

W nawiązaniu do sformułowanych w § 1 pkt 13 aktu prawa miejscowego zakazów - palenia papierosów oraz spożywania alkoholu należy podnieść, że tego rodzaju zakazy zostały objęte treścią unormowań ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Pierwsza z wymienionych ustaw stanowi, w art. 14 ust. 2a, że zabrania się spożywania napojów alkoholowych w miejscu publicznym, z wyjątkiem miejsc przeznaczonych do ich spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów. Niewątpliwie, pod pojęciem miejsca publicznego w rozumieniu tego przepisu rozumieć należy, w szczególności: teren rekreacyjno-sportowy, boisko wielofunkcyjne, skatepark (miejscie przeznaczone dla jazdy na łyżworolkach, deskorolkach, rowerach BMX/MTB) oraz plac zabaw. Wszystkie wymienione miejsca mają bowiem charakter ogólnodostępny.

Co się tyczy sformułowanego w kwestionowanym przez Skarżącego w § 1 pkt 13 uchwały zakazu palenia papierosów, to wskazać należy, iż zakaz ten rażąco narusza prawo, jednakże nie w sposób wskazany przez Prokuratora Rejonowego w Bystrzycy Kłodzkiej w skardze, tj. poprzez ustanowienie powyższego zakazu na bez podstawy prawnej określonej w art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 5 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, zgodnie z którym Rada Gminy może ustalić, w drodze uchwały, dla terenu gminy innego niż wymienione w ust. 1 miejsca do użytku publicznego jako strefy wolne od dymu tytoniowego, pary z papierosów elektronicznych i substancji uwalnianych za pomocą nowatorskiego wyrobu tytoniowego. W tym miejscu wskazać należy, że w ocenie tut. Sądu tego rodzaju zakaz znajduje się w art. 5 ust. 1 pkt 10 ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, zakazującym palenia wyrobów tytoniowych w ogólnodostępnych miejscach przeznaczonych do zabaw dzieci. Niewątpliwie, zakres normowania tego przepisu nie odnosi się jedynie do placów zabaw, lecz w równym stopniu także do takich miejsc jak: teren rekreacyjno-sportowy, boisko wielofunkcyjne, czy skatepark. Należy zatem uznać, iż § 1 pkt 13 w zakresie w jakim ustanawia zakaz palenia papierosów na obszarze skateparku stanowi rażące naruszenie prawa polegające na powtórzeniu w ww. punkcie treści określonych norm ustawowych, pomimo zakazu regulowania w akcie prawa miejscowego tych wszystkich kwestii, które zostały już uregulowane w ustawie.

Zgodzić się również należy ze wnoszącym skargę, że zapis § 1 pkt 13 przedmiotowej uchwały w zakresie odnoszącym się do zakazu spożywania na terenie skateparku środków odurzających w sposób nieuprawniony

powtarzają normę z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, który stanowi, że: "Kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3" Zgodnie z podglądami orzecznictwa, posiadanie środka odurzającego lub substancji psychotropowej rozumieniu art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2013 r., V KK 425/12, LEX nr 1293872, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 7 maja 2018 r. II AKa 450/17, Lex nr 2680335).

Odnosząc się natomiast do sformułowanego w § 1 pkt 16 przedmiotowej uchwały zapisu zabraniającego korzystania ze skateparku osobom: kontuzjowanym (skręcone kolana, kostki itp.), z chorobami układu ruchowego, z wadami serca, chorymi na epilepsję oraz kobietom w ciąży, to w ocenie Sądu orzekającego trzeba podnieść, że co do zasady ograniczenie prawa osób do przebywania w miejscach publicznych, jako elementu wolności człowieka oraz prawa poruszania się, chronionych w art. 31 ust. 1 i 52 ust. 1 Konstytucji, wymaga zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 52 ust. 3 Konstytucji ustawowego upoważnienia. Odnosząc się do samego korzystania przez te osoby ze skateparku należy wskazać, że nieprawidłowym i zbyt daleko idącym było zakazanie tego w przedmiotowej uchwale. W ocenie Sądu trudno znaleźć przekonujące uzasadnienie dla zabrania osobom z określonymi schorzeniami (lub w ciąży) korzystania z określonych urządzeń, niejako „dla ich dobra”. W tej mierze odpowiednie byłoby raczej udzielenie (w treści uchwały lub odrębnie) informacji o tym, że korzystanie przez te osoby ze skateparku może być niebezpieczne dla ich życia i zdrowia. Należy zatem uznać, iż powyższa regulacja została dokonana przez Radę Miejską Bystrzycy Kłodzkiej z naruszeniem powyższych przepisów Konstytucji RP oraz z przekroczeniem delegacji wynikającej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g.

W ocenie tut. Sądu, nie sposób zgodzić się natomiast z zarzutem Prokuratora Rejonowego w Bystrzycy Kłodzkiej dotyczącego § 1 pkt 12 zaskarżonej uchwały, w zakresie w jakim ustanawia ona zakaz jazdy i przebywania na terenie skateparku osób, znajdujących się pod wpływem alkoholu lub środków odurzających. Zdaniem składu orzekającego z art. 32 Konstytucji w żadnym razie nie można bowiem wyprowadzać wniosku, że ustawa zasadnicza statuuje równość absolutną wszystkim obywatelom i gwarantuje osobom nietrzeźwym bądź będącym pod wpływem narkotyków te same uprawnienia jakie posiadają osoby nie będące pod wpływem wskazanych używek, w tym pełny niezakłócony dostęp do obiektów publicznych. Tego typu interpretacja, prowadząca do wniosku, iż dopóki osoba, której zachowanie pod wpływem ograniczających świadomość używek jedynie potencjalnie powoduje zagrożenie, nie naruszyła jednak jeszcze prawa, ma mieć nieograniczony dostęp do obiektów publicznych (w szczególności obiektów przeznaczonych dla dzieci) pozbawia tym samym możliwości ochrony przed zagrożeniami innych użytkowników obiektu. Nie ulega wątpliwości, że osoba będąca w stanie co najmniej ograniczonej świadomości z powodu odurzenia zagraża innym użytkownikom obiektu, których bezpieczeństwo uchwałą organ winien zapewnić. Podkreślenia wymaga, iż zasada konstytucyjnej równości oznacza nakaz jednakowego traktowania nie wszystkich lecz tylko tych podmiotów prawa, które charakteryzują się w równym stopniu daną cechą istotną (relewantną). Wyprowadzanie zatem z zasady tej wniosku, że zarówno osoby nie będące pod wpływem ograniczających świadomość używek, jak i te które wskutek spożycia alkoholu bądź użycia narkotyków w stanie takim się znajdują zagrażając potencjalnie innym użytkownikom, mają mieć równe uprawnienia w zakresie dostępu do każdego obiektu publicznego - nie stanowi zdaniem Sądu w tym konkretnym przypadku wykładni właściwej, zwłaszcza uwzględniając okoliczność, iż przedmiotowy zapis uchwały dotyczy skateparku zlokalizowanego przy Szkole Podstawowej, a co za tym idzie ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa jego użytkownikom, którymi w znacznej mierze będą dzieci w wieku szkolnym. Powyższe względy tym bardziej uzasadniają zakazanie osobom znajdujących się pod wpływem alkoholu lub środków odurzających jazdy na urządzeniach skateparku, gdyż w ten sposób niewątpliwie mogą one stwarzać bezpośrednie zagrożenie dla innych osób.

Powyższa argumentacja, w ocenie Sądu, dawała podstawy do stwierdzenia nieważności zakwestionowanych przez Skarżącego uregulowań prawa miejscowego (z wyjątkiem § 1 pkt 12 zdanie drugie), jako noszących cechę istotnego naruszenia prawa.

Kierując się całością przedstawionej argumentacji, Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu, działając na podstawie art. 147 § 1 oraz art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325) orzekł jak w sentencji wyroku.